Pregaria.cat

Entrada

Fer pregària o estar en pregària

El que se'n diu fer, fem coses. Per exemple, fem un armari, fem una planxa, fem la bugada, fem, fem.... No parem de fer.

Fins i tot diem: hem fet una amistat, hem fet fira, o hem fet l'amor (quina cosa més extravagant aquesta expressió !!).

També en un sentit figuratiu podem dir que fem pregària.

Ens disposem, callem, escoltem música, llegim, demanem, cantem, modifiquem la postura, ... i moltes coses semblants.

Però si ho mirem una mica a fons, no fem pregària, sinó que ESTEM EN PREGÀRIA.

Estar en pregària vol dir acceptar una relació.

Oberta la porta del cor, silenciat el soroll interior, entrem cap al fons.

La relació que Déu va començar en el primer moment de l'evolució del cosmos, que va humanitzar en Jesús i que interioritza per l'Esperit... és ara en nosaltres.

S'ha acabat el fer i s'ha renovat estar-hi.

Abans, però, d'estar en pregària si que ens cal fer algunes coses o potenciar disposicions; i no diguem, després.

Abans ens cal situar-nos, disposar-nos, animar-nos, desitjar-ho.

Després: agrair-ho, portar-ho a la vida, modificar i canviar situacions i elements. Per arribar a estar en pregària abans i després normalment hi ha un treball.

La pregària és un do, un amor que es relaciona. Rep, retorna, calla i estima. I és així com té tantes conseqüències pràctiques per viure.